

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 182: Chỉ Cần Một Mặt Thì Cứ Làm Đi, Một Mặt Lại Chẳng Để Trong Tâm, Tức Là Hai Bên Đều Không Dính Mắc Vây

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 012)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chỉ cần một mặt thì cứ làm đi, một mặt lại chẳng để trong tâm, tức là hai bên đều không dính mắc vậy.】

Đây là đem Bồ Thí Ba La Mật, đem Lục độ vạn hạnh của Bồ Tát dạy cho chúng ta một cách cụ thể, dạy chúng ta thực hiện ngay trong đời sống, làm sao để hành trì giống hệt như chư Phật, Bồ Tát, đây mới gọi là chân chánh học Phật.

Đời sống của người học Phật, sự hành trì của người học Phật, chẳng phải là học ở trong văn tự, chẳng phải học ở trên lời nói, mà là học ngay trong cuộc sống thường ngày.

“Một mặt cứ làm đi” (nhất diện hành khứ), làm cái gì? Có cái thân này, sao có thể không làm! Giống như Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện: sáng sớm thức dậy mặc áo, bưng bát, ăn cơm, đây là “Hành” (làm)! Chúng ta sáng sớm dậy mặc quần áo, đây đều là đang hành. Ở nhà thì làm việc nhà, lúc đi làm thì làm công việc sở làm, việc nào cũng đều đang hành, đây gọi là “một mặt cứ làm đi”.

Chúng ta ngày ngày đều làm như vậy, Phật Bồ Tát ngày ngày cũng làm như vậy, chỗ khác nhau là ở đâu?

Phật Bồ Tát thì không để ở trong tâm, trong tâm thanh thanh tịnh tịnh, không có phân biệt, không có chấp trước. Phàm phu chúng ta có phân biệt, có chấp trước, chỗ khác biệt chính là ở ngay đây. Chúng ta học Phật Bồ Tát chính là học cái “không phân biệt, không chấp trước” ngay trong cuộc sống thường nhật. Trong tất cả thời, tất cả chốn, tất cả cảnh duyên (cảnh là hoàn cảnh vật chất, duyên là hoàn cảnh nhân sự), học cái “không khởi tâm, không động niệm”.

Lúc ứng tiếp, qua lại với mọi người, hãy học “tùy duyên chứ không phan duyên”. Tùy duyên chính là tự mình không khởi tâm, không động niệm. Cái hình tướng này của tôi thì tùy duyên, nhưng trong tâm thì như như bất động, sạch sẽ trơn tru, một trần chẳng nhiễm, đây gọi là học Phật.

“Tức là hai bên đều không dính mắc” (tức lưỡng biên bất trước). Bởi vì có làm (có hành), nên không dính mắc vào Không; tâm địa thanh tịnh, một trần chẳng nhiễm, nên không dính mắc vào Có; Không và Có, cả hai bên đều chẳng dính mắc.

“Xử sự”, là bạn làm việc, bạn công tác, mỗi ngày bạn đi làm, mỗi ngày đều có việc bạn cần phải giải quyết, xử sự chính là bạn đi làm việc. Không chướng ngại, làm việc gì cũng chẳng chướng ngại. Các ngành các nghề, nam nữ già trẻ, việc gì cũng chẳng ngại. “Đãi người”, là qua lại ứng tiếp với người khác. “Tiếp vật”, là xử lý tất cả những việc về vật chất.

Bạn có thể giống như Phật Bồ Tát, tâm địa thanh tịnh, một mảy trần cũng không nhiễm, thì bạn bất luận là làm việc gì, “nhất định là công bằng vô tư, vì nước mà quên nhà”. Đây chính là nhân vật hạng nhất trong xã hội, cũng là như trước đây chúng ta đã nói nhiều lần, là làm tấm gương tốt cho xã hội, cho đại chúng. Những việc chúng ta làm đều là lợi ích chúng sanh, lợi ích xã hội, lợi ích quốc gia. Vì sao vậy? Vì không có tư tâm (lòng riêng), không có cái ta, không còn tham sân si nữa rồi.